

synes ikke, det har meget med Retfærdighed at skaffe. Det vil med andre Ord sige, at det bliver de nuværende ofte ret tilfældige Jordejere, som kommer til at betale, hvad hele Reformen vil koste. Det ærede Medlem fra Lejre var inde paa at forklare, hvad der var Forskellen paa hans og mit Standpunkt. Jeg skal sige det ærede Medlem, hvad der er mit Hovedstandpunkt i hele denne Sag. Det er dette: at det maa være hele Samfundet: Skibsredere, Fabrikanter, Grosserere, Redaktører o. s. v., som kommer til at betale, hvad denne Reform vil koste, og ikke den enkelte Samfundsklasse, som i Øjeblikket er i Besiddelse af Jorden. Jeg antager, at det ærede Medlem fra Lejre kan forstaa mit Standpunkt. Foreløbig er det altsaa min Mening, at det, man har Brug for udover den Jord, vi har til Raadighed, maa købes i den frie Omsætning, og det kan let lade sig gøre. Det er ogsaa muligt, at vi, naar vi kommer nogle faa Aar frem i Tiden, vil have langt mere normale Forhold, og at Jordspørgsmaalet til den Tid ikke er saa brændende, som det er i Øjeblikket.

Med Hensyn til Jordbeskatningen vil jeg kun sige, da den nu en Gang er kommet paa Tale, at man maa ikke faa det Indtryk, at jeg er en Modstander af Skat paa Jord; men man faar undertiden, naar der er Tale om Ejendomsbeskatningen i det hele, af enkelte Taleres Udtalelser det Indtryk, at vi har meget faa og ringe Ejendomsskatter i vort Samfund. Dertil vil jeg sige, at det er ingenlunde Tilfældet. Den Beskatning, vi har til Staten, er ikke særlig stor, men til Sognekommunerne og ikke mindst til Amtskommunerne har vi meget store Ejendoms-skatter, og de er for Tiden i rivende Udvikling. Adskillige Steder maa man i Aar forhøje Amtsskatterne med 50 pCt. Der er en vældig Stigning paa dette Omraade. Tager vi samtlige Ejendomsskatter, kommer vi op til et Beløb paa 30—40 Mill. Kr. Naar man altsaa tænker paa i højere Grad at tage Skat af Jorden til Fordel for Staten, bør man være lidt forsigtig, netop fordi man i høj Grad har Brug for denne Skat ude i vore Sogne- og Amtskommuner, det maa i første Linie være en kommunal Beskatning, der bliver Tale om. Venstre holder ikke absolut paa, at vi skal blive ved den nuværende Ejendomsbeskatning, som for Resten er blevet reformeret adskillige Gange med Hensyn til Ejendomsskylden, og vi kan ogsaa udmærket tænke os i Fremtiden at gaa med til at overveje, om det ikke vil være heldigt at gaa til en større Beskatning af Jorden og en mindre Beskatning af Bygningerne. Med Hensyn til hele

dette Spørgsmaal er det vort Standpunkt, at der bør arbejdes i Retning af en Reform; hvorved der lægges lige Skat paa lige Jord. Angaaende dette Punkt var Justitsministerens Udtalelser ikke saa lidt dunkle. Naar man læser hans Udtalelser igennem, faar man det Indtryk, at man indenfor det radikale Parti er ved at forlade det Standpunkt: Lige Skat paa lige Jord. Muligvis tager jeg fejl, men jeg synes, at man ved at høre Udtalelserne baade af den højtærede Justitsminister og af det ærede Medlem fra Lejre faar det Indtryk, at man ikke er i den Grad begejstret Tilhænger af dette Princip, som man har været. Det vilde være af stor Interesse, om netop Justitsministeren vilde udtale sig lidt mere udførligt og lidt mere klart om det Spørgsmaal, end det er sket i de Taler, han har holdt under denne Sags Behandling. Saa vidt mig bekendt har det været et af de allervæsentligste Punkter paa det radikale Partis Program. Man har udtalt sig om det uheldige i Højkonjunkturerne, og man har talt om, at det i Virkeligheden var en Forbandelse, at man var kommet ind paa de vældige Priser paa Produkter, ikke mindst paa Landbrugsprodukter. Jeg tror, at i den Verden, vi nu en Gang lever i, maa vi ogsaa i Fremtiden regne med Svingninger frem og tilbage, og da gælder det for Landbruget som for alle andre erhvervsdrivende om i gode Tider at søge at konsolidere deres Forretning, saa at den kan tage mod de Stød, som vil komme i Tider, hvor det gaar ned ad Bakke igen. Ikke mindst naar Landbrugsministeren taler, faar man undertiden det Indtryk, at det lykkeligste vilde være, om Produktpriserne vilde gaa overordentlig lavt ned, saaledes at Jorden derved vilde blive uhyre billig. Det forekommer mig at være intet mindre end en forvirret Teori. Hvis man ser tilbage til Slutningen af 90erne, vil man se, at den Gang, da man havde meget lave Produktpriser, var der netop fra de unges Side en Flugt bort fra Landbruget som aldrig før. Det glæder mig, at den højtærede Minister var enig med mig i — og i det hele taget synes man jo fra alle Sider at erkende dette —, at de Brug, der her er Tale om at oprette, fremtidig maa blive noget større end hidtil; antagelig vil vi da let blive enige om det Spørgsmaal.

Om de periodiske Vurderinger har jeg Gang efter Gang, ikke just ved denne Lejlighed, men under Forhandlingerne om Jord i offentligt Eje, udtalt mig, og jeg skal henvise til disse mine Udtalelser, idet jeg ikke finder det nødvendigt at fremsætte de samme Argumenter, hver Gang der er